

SODBA SODIŠČA (tretji senat)

z dne 15. decembra 2005*

V združenih zadevah C-232/04 in C-233/04,

katerih predmet sta predloga za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 234 ES, ki ju je vložilo Arbeitsgericht Düsseldorf (Nemčija) z odločbama z dne 5. maja 2004, ki sta prispeli na Sodišče 3. junija 2004, v postopkih

Nurten Güney-Görres (C-232/04),

Gul Demir (C-233/04)

proti

Securicor Aviation (Germany) Ltd,

Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG,

* Jezik postopka: nemščina.

SODIŠČE (tretji senat),

v sestavi A. Rosas, predsednik senata, J.-P. Puissochet, S. von Bahr, A. Borg Barthet
(poročevalec) in U. Lohmus, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Poiares Maduro,
sodna tajnica: K. Sztranc, administratorica,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 20. aprila 2005,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

- za Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG F. Kasper, T. Wegmann in
L. Kolks, odvetniki,
- za Securicor Aviation (Germany) Ltd C. Berger, odvetnik,
- za Zvezno republiko Nemčijo C.-D. Quassowski, A. Tiemann ter M. Lumma in
U. Forsthoff, zastopniki,

— za Komisijo Evropskih skupnosti G. Rozet, H. Kreppel in F. Erlbacher, zastopniki,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 16. junija 2005

izreka naslednjo

Sodbo

- ¹ Predloga za sprejetje predhodne odločbe se nanašata na razlago člena 1 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 82, str. 16).
- ² Ta predloga sta bila vložena v okviru sporov med N. Güney-Görres in G. Demir ter družbo Kötter Aviation Security GmbH & Co. KG (v nadaljevanju: družba Kötter), ki je na podlagi pogodbe opravljala nadzor potnikov in prtljage na letališču v Düsseldorfu, in njunim nekdanjim delodajalcem, družbo Securicor Aviation (Germany) Ltd (v nadaljevanju: družba Securicor), ki je pred tem opravljala iste storitve, in sicer v skladu s pogodbo, ki je nehala veljati. Zaposleni sta pri Arbeitsgericht Düsseldorf (delovno sodišče) vložili tožbo zoper družbo Kötter, s katero sta želeli doseči ugotovitev, da se je delovno razmerje med njima in družbo Securicor nadaljevalo v družbi Kötter na podlagi člena 613a nemškega civilnega zakonika (Bürgerliches Gesetzbuch, v nadaljevanju: BGB), s katerim je bila Direktiva 2001/23 prenesena v nemško pravno ureditev.

Pravni okvir

Skupnostna ureditev

- 3 Direktiva 2001/23 kodificira Direktivo 77/187/EGS z dne 14. februarja 1977 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov (UL L 61, str. 26), kot je bila spremenjena z Direktivo Sveta 98/50/ES z dne 29. junija 1998 (UL L 201, str. 88).
- 4 Področje uporabe Direktive 2001/23 je opredeljeno v njenem členu 1, ki določa:
- „1. (a) Ta direktiva se uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.
- (b) Ob upoštevanju pododstavka (a) in nadaljnjih določb tega člena se za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska.

[...]“

- 5 Besedilo člena 1 Direktive 2001/23 je enako besedilu člena 1 Direktive 77/187, kot je bila spremenjena z Direktivo 98/50, katere četrta uvodna izjava se glasi:

„[...] zaradi pravne varnosti in preglednosti [je] treba pravni koncept prenosa pojasniti glede na pravno prakso Sodišča; [...] tako pojasnjevanje ne spreminja področja uporabe Direktive 77/187/EGS, kakor jo razlaga Sodišče“.

- 6 Člena 3 in 4 Direktive 2001/23 vsebujeta te določbe:

„Člen 3

1. Pravice in obveznosti odsvojitelja, ki izhajajo iz na dan prenosa obstoječe pogodbe o zaposlitvi ali delovnega razmerja, se na podlagi takega prenosa prenesejo na pridobitelja.

[...]

Člen 4

1. Prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata sam po sebi odsvojitelju ali pridobitelju ne daje podlage za odpuščanje. Ta določba ne preprečuje morebitnega

odpuščanja iz ekonomskih, tehničnih ali organizacijskih razlogov, zaradi katerih so potrebne kadrovske spremembe.

[...]“

Nacionalno pravo

- 7 Prenos delovnih razmerij zaradi prenosa obrata in z njim povezano prepoved odpuščanja ureja člen 613a BGB z naslovom „Pravice in obveznosti pri prenosu obrata“. Ta določba vsebuje besedilo:

„1. Ko je obrat ali del obrata s pravnim aktom prenesen na drugega lastnika, ta vstopi v pravice in obveznosti, ki izhajajo iz pogodb o zaposlitvi, veljavnih na dan prenosa. Če so te pravice in obveznosti urejene s pravnimi pravili kolektivne pogodbe ali s sporazumom na ravni podjetja, te postanejo vsebina delovnega razmerja med novim lastnikom in delavcem in jih v škodo zadnjenavedenega ni mogoče spremeniti pred potekom obdobja enega leta od dneva prenosa. Drugi stavek se ne uporablja, če so pravice in obveznosti novega lastnika urejene z določbami druge kolektivne pogodbe ali drugega sporazuma na ravni podjetja. Te pravice in obveznosti je mogoče spremeniti pred potekom obdobja iz drugega stavka, če kolektivna pogodba ali sporazum na ravni podjetja ne velja več ali ob odsotnosti vzajemne obveznosti ravnanja v skladu z drugo kolektivno pogodbo, katere veljavnost je dogovorjena med novim lastnikom in delavcem.

2. Nekdanji delodajalec je skupaj z novim lastnikom solidarno odgovoren za obveznosti iz odstavka 1, če so te nastale pred dnevom prenosa in če zapadejo najpozneje eno leto po tem dnevu. Vendar je nekdanji delodajalec, če te obveznosti zapadejo po dnevu prenosa, odgovoren samo v obsegu, ki ustreza obdobju pred dnevom prenosa.
3. Odstavek 2 se ne uporablja ob prenehanju s preoblikovanjem pravne osebe ali osebne trgovinske družbe.
4. Odpustitev delavca s strani nekdanjega delodajalca ali novega lastnika zaradi prenosa obrata ali dela obrata je nična. Pravica do prekinitve delovnega razmerja iz drugih razlogov ostane nespremenjena.
5. Nekdanji delodajalec ali novi lastnik morata delavce, ki jih prenos zadeva, pred prenosom pisno obvestiti o:
 1. datumu ali predlaganem datumu prenosa,
 2. razlogih za prenos,
 3. pravnih, gospodarskih in socialnih posledicah prenosa za delavce,

4. morebitnih predvidenih ukrepov v zvezi z delavci.

6. Delavec lahko prenosu delovnega razmerja pisno ugovarja v roku enega meseca od prejema informacij iz člena 5. Ugovor je mogoče sporočiti nekdanjemu delodajalcu ali novemu lastniku.“

Dejansko stanje

- 8 N. Güney-Görres in G. Demir sta bili v družbi Securicor zaposleni za nedoločen čas kot varnostniki pri nadzoru potnikov in njihove prtljage na letališču v Düsseldorfu.
- 9 V skladu s pogodbo, sklenjeno 5. aprila 2000 z nemško državo, ki jo je zastopal Bundesministerium des Inneren (zvezno ministrstvo za notranje zadeve, v nadaljevanju: BMI), je družba Aviation Defence International Germany Ltd opravljala nadzor potnikov in njihove prtljage na letališču v Düsseldorfu, in sicer v skladu s tretjim stavkom člena 29c(1) zakona o zračnem prometu (Luftverkehrsgesetz), v različici z dne 27. marca 1999 (BGBl. 1999 I, str. 550). Izvajanje te pogodbe, ki je potekla 31. decembra 2003, je prevzela družba Securicor.
- 10 V skladu z določbami navedene pogodbe je nemška država družbi Securicor dajala na voljo opremo za varnost letalstva, potrebno za izvajanje nadzora potnikov, ta oprema pa je zlasti vključevala prehodne detektorje, tekoči trak, opremljen s sistemom samodejnega rentgenskega pregleda (naprave za pregled prtljage in za detekcijo z rentgenskim aparatom), ročne detektorje ter detektorje razstreliv.

- 11 V družbi Securicor je bilo zaposlenih 306 oseb, med katerimi jih je bilo 295 zadolženih izključno za nadzor potnikov. Zaposleni, ki so opravljali zadnjenavedeno nalogo, so končali posebno izobraževanje, ki je trajalo najmanj štiri tedne, in so morali opraviti izpit za pomočnika za varnost letalstva in pridobiti prenos javnih pooblastil za izvajanje dejavnosti nadzora. Ti zaposleni so bili pri izvajanju nalog nadzora potnikov podrejeni pristojni službi Bundesgrenzschutza (zvezna policija za varovanje meja).
- 12 BMI je z dopisom z dne 5. junija 2003 družbi Securicor sporočilo, da pogodbeni razmerja na podlagi oddanega naročila za nadzor potnikov na letališču v Düsseldorfu ne bodo podaljšana po 31. decembru istega leta. BMI je 16. septembra 2003 družbo Securicor obvestilo o oddaji tega naročila družbi Kötter.
- 13 V odgovor na predlog družbe Securicor je poslovodja družbe Kötter izjavil, da ni zainteresiran za prenos obrata. Poleg tega je družba Kötter z dopisom z dne 17. novembra 2003 družbi Securicor sporočila, da namerava prevzeti le zelo omejeno število zaposlenih zadnjenavedene družbe.
- 14 Družba Securicor je z dopisoma z dne 26. novembra 2003 od 31. decembra 2003 odpovedala pogodbi o zaposlitvi z N. Güney-Görres in G. Demir. Odpovedala je tudi pogodbe vseh oseb, ki so bile zaposlene v okviru oddanega naročila nemške države.
- 15 Družba Securicor je 31. decembra 2003 na letališču v Düsseldorfu nehala opravljati naloge nadzora, ki ji jih je zaupala ta država.

- 16 Od 1. januarja 2004 je družba Kötter na podlagi pogodbe, sklenjene z nemško državo, zagotavljala nadzor potnikov – obiskovalcev tega letališča – in njihove prtljage. Predmet pogodbe je bil v bistvu enak naročilu, ki je bilo oddano družbi Securicor. Družba Kötter je prav tako uporabljala opremo za varnost letalstva, ki je v lasti te države.
- 17 Družba Kötter je isti dan prevzela 167 zaposlenih, ki so bili prej zaposleni v družbi Securicor, vendar N. Güney-Görres in G. Demir ni bilo med njimi. Zaposleni, ki jih je prevzela družba Kötter in ki jim je bila zaupana naloga nadzora potnikov, so bili ravno tako pod nadzorom pristojne službe Bundesgrenzschutza.

Spor o glavni stvari in vprašanji za predhodno odločanje

- 18 Spora o glavni stvari se nanašata na vprašanje, ali so, s tem ko je družba Securicor od 31. decembra 2003 odpovedala zadevni pogodbi o zaposlitvi, delovna razmerja med tožečima strankama v glavni stvari in družbo Securicor in/ali med njima in družbo Kötter prenehala, ali pa ta delovna razmerja spadajo v okvir prenosa podjetja in so bila tako prenesena na družbo Kötter s prenosom podjetja v smislu člena 1 Direktive 2001/23.
- 19 Po mnenju Arbeitsgericht Düsseldorf je rešitev spora odvisna od potrebne razlage pojma „prenos podjetja“ v smislu člena 1 Direktive 2001/23.
- 20 Predložitveno sodišče poudarja, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča obstoj prenosa poslovnih sredstev na prevzemnika naročila ena od okoliščin, ki označujejo prenos obrata. To sodišče sprašuje, ali pravo Skupnosti dovoljuje, da je

obstoj prenosa poslovnih sredstev pogojen z njihovo uporabo v okviru lastne gospodarske uporabe, ki je merilo, ki ga je uvedla sodna praksa Bundesarbeitsgerichta (zvezno delovno sodišče).

- 21 Arbeitsgericht Düsseldorf meni, da bo za rešitev spora o glavni stvari odločilen odgovor na vprašanje, ali je bil prenos opreme za varnost letalstva, ki pomeni poslovna sredstva, zlasti prehodnih detektorjev, tekočega traku, opremljenega s sistemom samodejnega rentgenskega pregleda (naprava za pregled prtljage), ročnih detektorjev in detektorjev razstreliv, z družbe Securicor na družbo Kötter izveden.
- 22 Predložitveno sodišče meni, da ta oprema ni bila uporabljena v okviru lastne gospodarske uporabe, saj je bila za njeno vzdrževanje zadolžena nemška država, naročnica, ki je nosila s tem povezane stroške. Zadevni prevzemniki naročila niti niso imeli možnosti to opremo uporabljati za lastno rabo. Z njeno uporabo niso mogli pridobivati dodatne gospodarske koristi niti določati narave in obsega uporabe te opreme. Poleg tega je razpisna dokumentacija določala obveznost uporabe te opreme.
- 23 V teh okoliščinah je Arbeitsgericht Düsseldorf prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo ti vprašanji:
- „1. Ali je pri preverjanju dejanskega obstoja prenosa obrata v smislu člena 1 Direktive 2001/23/ES – ne glede na vprašanje lastništva – ob ponovni oddaji naročila in v okviru celostne presoje predpostavka za ugotovitev prenosa

poslovnih sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila to, da se ta sredstva na zadnjenavedenega prenesejo za lastno gospodarsko uporabo? Ali je za pritrdilni odgovor glede obstoja prenosa poslovnih sredstev zato potrebno, da se prevzemniku naročila prizna pravica, da lahko o načinu njihove uporabe odloči v lastnem gospodarskem interesu? Ali je zato treba razlikovati, ali prevzemnik naročila opravi storitev ,na' poslovna sredstva naročnika ali ,z' njimi?

2. Če Sodišče na prvo vprašanje odgovori pritrdilno:

- a) ali se poslovna sredstva ne obravnavajo kot prepuščena v lastno gospodarsko uporabo, če jih je naročnik prevzemniku naročila le dal na razpolago v uporabo, medtem ko vzdrževanje, vključno z njim povezane stroške, nosi naročnik?

- b) Ali gre za lastno gospodarsko uporabo prevzemnika naročila, če v okviru nadzora potnikov na letališčih ta uporablja prehodne detektorje, ročne detektorje in opremo za detekcijo z rentgenskim aparatom, ki mu jih je dal na voljo naročnik?“

²⁴ S sklepom predsednika Sodišča z dne 9. julija 2004 sta bili zadevi C-232/04 in C-233/04 združeni za pisni in ustni postopek in zaradi izdaje odločbe.

Vprašanja za predhodno odločanje

- 25 S prvim vprašanjem predložitveno sodišče sprašuje, ali je v okviru presoje obstoja prenosa obrata v smislu člena 1 Direktive 2001/23 predpostavka za ugotovitev prenosa poslovnih sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila to, da so ta sredstva na zadnjenavedenega prenesena za lastno gospodarsko uporabo. Z drugim vprašanjem, ki ga predložitveno sodišče zastavlja, če bo odgovor na njegovo prvo vprašanje pritrdilen, Sodišču predlaga, naj začrta vsebino tega pojma lastne gospodarske uporabe.
- 26 Družba Securicor navaja, da je v skladu z ustaljeno sodno prakso merilo prevzema osnovnih opredmetenih poslovnih sredstev izpolnjeno, če novi subjekt ta sredstva uporablja. Vprašanje, ali jih ta uporablja v okviru lastne pravice razpolaganja ali po navodilih naročnika, ni pomembno. Posledično družba Securicor navaja, da merila lastne gospodarske uporabe ni mogoče sprejeti.
- 27 Nemška vlada in družba Kötter navajata, da je odločilno merilo za presojo obstoja prenosa poslovnih sredstev s prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila to, da so bila ta sredstva na zadnjenavedenega prenesena zaradi lastne gospodarske uporabe. Zatrjujeta, da je to merilo v skladu s sodno prakso Sodišča. Po mnenju navedene vlade je treba ta pojem razumeti v smislu, da novi prevzemnik naročila poslovna sredstva uporablja v okviru lastne pravice razpolaganja in lastnih izračunov stroškov z namenom pridobivanja dodatne gospodarske koristi. Nasprotno nemška vlada meni, da odgovor na vprašanje, ali prevzemnik naročila opravi storitev „na“ poslovna sredstva, ki jih je dal na razpolago naročnik, ali „z“ njimi, ne zadostuje za jasno opredelitev tega pojma.

- 28 Komisija Evropskih skupnosti meni, da je treba na prvo vprašanje odgovoriti nikalno. Po njenem mnenju vprašanja razlage pojma „prenos poslovnih sredstev“ ni mogoče obravnavati ločeno od drugih meril, ki jih je treba preučiti v okviru preverjanja obstoja prenosa podjetja. V zvezi z merilom prenosa materialnih poslovnih sredstev Komisija ugotavlja, da ni sporno, da so zaposleni v družbi Kötter od 1. januarja 2004, enako kot zaposleni v družbi Securicor, uporabljali materialna poslovna sredstva, kot so prehodni detektorji, naprave za pregled prtljage, ročni detektorji in detektorji razstreliv. Opozarja na sodno prakso Sodišča, v skladu s katero vprašanje, ali so ta sredstva v lasti prevzemnika naročila ali ne, ni pomembno. Komisija meni, da sodna praksa Bundesarbeitsgerichta, ki odstop poslovnih sredstev obratu prevzemnika naročila omejuje v smislu, da je ta mogoč le ob predpostavki, da so „poslovna sredstva upravičencu dana na voljo zaradi lastne gospodarske uporabe“, ni v skladu z Direktivo 2001/23.

Presoja Sodišča

- 29 V skladu s členom 1(1)(a) Direktive 2001/23 se ta „direktiva [...] uporablja za vsak prenos podjetja, obrata ali dela podjetja ali obrata na drugega delodajalca, ki je posledica pogodbenega prenosa ali združitve.“
- 30 V skladu z besedilom odstavka 1(b) tega člena se „za prenos v smislu te direktive šteje prenos gospodarske enote, ki ohrani svojo identiteto, se pravi organiziranega skupka virov, katerega cilj je opravljanje gospodarske dejavnosti, ne glede na to, ali je ta dejavnost glavna ali stranska“. V skladu s četrto uvodno izjavo Direktive 98/50 je bila ta opredelitev vključena zato, da bi pojasnila pravni koncept prenosa glede na pravno prakso Sodišča.

- 31 V skladu s to sodno prakso je cilj Direktive 2001/23 zagotavljanje nepretrganosti delovnih razmerij, ki obstajajo v okviru gospodarske enote, neodvisno od spremembe lastništva. Odločilno merilo za ugotovitev obstoja prenosa v smislu te direktive je torej odgovor na vprašanje, ali zadevna enota ohrani identiteto, kar zlasti izhaja iz tega, da se njeno poslovanje dejansko nadaljuje ali ponovno začne (glej zlasti sodbe z dne 18. marca 1986 v zadevi Spijkers, 24/85, Recueil, str. 1119, točki 11 in 12; z dne 11. marca 1997 v zadevi Süzen, C-13/95, Recueil, str. I-1259, točka 10, in z dne 20. novembra 2003 v zadevi Abler in drugi, C-340/01, Recueil, str. I-14023, točka 29).
- 32 Vendar mora prenos, zato da bi se Direktiva 2001/23 uporabljala, zadevati stalno gospodarsko enoto, katere dejavnost ni omejena na izvajanje določenega projekta (glej zlasti sodbo z dne 19. septembra 1995 v zadevi Rygaard, C-48/94, Recueil, str. I-2745, točka 20). Pojem enote se torej nanaša na organiziran skupek oseb in sredstev, ki omogočajo opravljanje gospodarske dejavnosti, ki sledi lastnemu cilju (glej zlasti zgoraj navedeni sodbi Süzen, točka 13, in Abler in drugi, točka 30).
- 33 Da bi ugotovili, ali so pogoji za prenos stalne gospodarske enote izpolnjeni, je treba upoštevati vse dejanske okoliščine, ki označujejo zadevni posel, med katerimi je zlasti vrsta zadevnega podjetja ali obrata, odgovor na vprašanje, ali je bil opravljen prenos opredmetenih sredstev, kot so nepremičnine in premičnine, vrednost neopredmetenih sredstev ob prenosu, ali je novi delodajalec prevzel večino zaposlenih, ali je bil opravljen morebitni prenos strank ter stopnja podobnosti dejavnosti, ki se opravljajo pred prenosom in po njem, in morebitno obdobje, v katerem so bile te dejavnosti začasno ustavljene (glej zlasti sodbo z dne 19. maja 1992 v zadevi Redmond Stichting, C-29/91, Recueil, str. I-3189, točka 24, in zgoraj navedene sodbe Spijkers, točka 13; Süzen, točka 14, in Abler in drugi, točka 33).
- 34 Vendar ti dejavniki pomenijo le delne vidike potrebne celostne presoje in jih tako ni mogoče presojati ločeno (glej zgoraj navedene sodbe Spijkers, točka 13; Süzen, točka 14, in Abler in drugi, točka 34).

- 35 Nacionalno sodišče mora pri presoji dejanskih okoliščin, ki označujejo zadevni posel, upoštevati vrsto zadevnega podjetja ali obrata. Iz tega izhaja, da se posamezni pomen, ki ga je treba pripisati različnim merilom, ki označujejo obstoj prenosa v smislu Direktive 2001/23, nujno spreminja glede na opravljeno dejavnost in celo glede na proizvodni postopek ali metode poslovanja, ki se uporabljajo v zadevnem podjetju, obratu ali delu obrata (glej zgoraj navedeno sodbo Süzen, točka 18; sodbo z dne 10. decembra 1998 v združenih zadevah Hidalgo in drugi, C-173/96 in C-247/96, Recueil, str. I-8237, točka 31, in zgoraj navedeno sodbo Abler in drugi, točka 35).
- 36 Namen vprašanj, ki ju je zastavilo Arbeitsgericht Düsseldorf, je opredelitev okoliščin, v katerih je mogoče presoditi, da je eden od dejavnikov, ki jih je treba upoštevati, podan, in sicer tisti, ki se nanaša na prenos poslovnih sredstev. Predložitveno sodišče sprašuje, ali je predpostavka za ugotovitev prenosa poslovnih sredstev to, da se ta sredstva prenesejo zaradi lastne gospodarske uporabe.
- 37 V tem pogledu je treba omeniti, da iz samega besedila člena 1 Direktive 2001/23 izhaja, da področje uporabe te direktive obsega vse primere sprememb – v okviru delovnih razmerij – fizične ali pravne osebe, ki je odgovorna za opravljanje dejavnosti podjetja in ki na tej podlagi prevzema obveznosti delodajalca nasproti zaposlenim v podjetju, ne glede na to, ali je lastništvo opredmetenih sredstev preneseno (zgoraj navedena sodba Abler in drugi, točka 41 in tam navedena sodna praksa).
- 38 V točki 42 zgoraj navedene sodbe Abler in drugi je Sodišče razsodilo, da okoliščina, da opredmetena sredstva, ki jih je prevzel novi podjetnik, niso bila last njegovega predhodnika, temveč jih je dal na voljo naročnik, ne more izključiti obstoja prenosa podjetja v smislu Direktive 77/187.

- 39 V tem pogledu ne kaže, da bi bilo nadaljevanje lastne gospodarske uporabe poslovnih sredstev, ki jih prevzame prevzemnik naročila, odločilni element pri presoji obstoja prenosa poslovnih sredstev.
- 40 Tako merilo ne izhaja ne iz besedila Direktive 2001/23 ne iz njenih ciljev, ki sta zagotoviti zaščito delavcev ob spremembi podjetja in omogočiti dokončno vzpostavitev notranjega trga.
- 41 Tako okoliščina, da je opredmetena sredstva prevzel novi prevzemnik naročila, ne da bi mu bila ta sredstva prepuščena zaradi lastne gospodarske uporabe, ne more izključiti obstoja prenosa poslovnih sredstev niti prenosa podjetja v smislu Direktive 2001/23.
- 42 Zato je treba na prvo vprašanje, ki ga je zastavilo predložitveno sodišče odgovoriti, da je treba člen 1 Direktive 2001/23 razlagati tako, da pri preverjanju dejanskega obstoja prenosa obrata v smislu tega člena, v primeru ponovne oddaje naročila in v okviru celostne presoje, ugotovitev prenosa poslovnih sredstev v namen lastne gospodarske uporabe ni nujna predpostavka za ugotovitev prenosa teh sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila.
- 43 Ker je odgovor Sodišča na prvo vprašanje nikalen, na drugo vprašanje ni treba odgovoriti.

- 44 Nacionalno sodišče mora glede na navedene dejavnike in v okviru skupne presoje ugotoviti, ali je bil v postopku v glavni stvari izveden prenos obrata. V tem pogledu je treba opozoriti, da pomeni prenos poslovnih sredstev le delni vidik celostne presoje, ki jo mora nacionalno sodišče opraviti pri preverjanju obstoja prenosa obrata v smislu člena 1 Direktive 2001/23.

Stroški

- 45 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški, priglašeni za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (tretji senat) razsodilo:

Člen 1 Direktive Sveta 2001/23/ES z dne 12. marca 2001 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z ohranjanjem pravic delavcev v primeru prenosa podjetij, obratov ali delov podjetij ali obratov je treba razlagati tako, da pri preverjanju dejanskega obstoja prenosa obrata v smislu tega člena, ob ponovni oddaji naročila in v okviru celostne presoje ugotovitev prenosa poslovnih sredstev zaradi lastne gospodarske uporabe ni nujna predpostavka za ugotovitev prenosa teh sredstev od prvotnega prevzemnika naročila na novega prevzemnika naročila.

Podpisi